

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Misije u Zelenoj dolini

"Samo smo prolaznici"

S Kristom boli dobivaju
novi smisao

Apostolat molitve

Molimo da Crkva u Kini ustraje u svojoj vjernosti evanđelju i raste u jedinstvu.

Sadržaj

Uvodnik	Tko će otkotrljati kamen za nas.....	3
U središtu	Evandjelje – oslonac u nestalnosti digitalnog svijeta	4
Iz života naših misionara	Misije u Zelenoj dolini	6
	„Samo smo prolaznici“.....	8
	S Kristom boli dobivaju novi smisao	9
Intervju	Gradimo za budućnost	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za ožujak	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Misionarsko iskustvo u formaciji budućih diplomata Svete Stolice	15
	Otvaranje jubilarne godine u Kostarici.....	15
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Svjetski dan voda.....	16
	Mali misionari u Župi Drinovci.....	16
	Osam godina Misijske zajednice u Gospiću.....	17
	Priprava za Božić i Dan djela svetog Djetinjstva u Orašju.....	17
	Misijske aktivnosti u Radunicama.....	18
Život jednog misionara	„Za ljubav tvoje majke!“	19
Misijski velikani	Sveti Ivan de Brito, portugalski isusovac, misionar i mučenik	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 01/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
 IBAN: HR6323600001101542876
 Model: HR99
 u polje „Opis plaćanja“ navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR6323600001101542876
 SWIFT CODE: ZABAH2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

Tko će otkotrljati kamen za nas

U čast svih naših misionarki

Piše vlč. Antun Štefan

Znate li da su među našim misionarima najbrojnije žene, redovnice, svetece po primjeru svetica uskrslog jutra. Marljive, vrijedne i praktične, nema toga s čime se ne mogu nositi, nema te prepreke. Ni kamena, ni straha. Ništa ih ne može spriječiti da dođu do srca ljudi. Ništa.

One su, baš kao i one prve, spremne na sve da Isus bude zbrinut u braći i sestrama. S velikom ljubavlju, obiljem parfema nježnosti svih vrsta, one strastveno svjedoče ljudima našeg svijeta da je Isus živ, da je Isus naš spasitelj! Isus ima bezgranično povjerenje u njih! Kako su samo hrabre i vjerne, izdržljive i sposobne za čuda te naše misi-

onarke. Ništa ih ne može obeshrabriti. Odakle im sva ta snaga, za te silne žrtve, za tu bezuvjetnu ljubav? Kako to da nikada ne odustaju? Da su uvijek evanđeoske? Zato, zato jer im je Bog na prvom mjestu u životu i ne ostavljaju ga nikada na cjedilu. One vole jako, ludo, iskreno, svakoga, kao da im je to zadnje na svijetu. Isus im je sve! I ljudi su im sve! One su Isusove lavice. Naše misionarke. Naše Marije Magdalene, Marije i Salome. Od njih učimo, s njima bdijemo. Tako to one rade, svetece našeg doba, hrvatske misionarke. Naše i Isusove heroine. Hvala vam, drage naše sestre.

Piše dr. sc. Krunoslav Novak

Još davne 1944. godine Winston Churchill u jednom je govoru rekao: „Mi oblikujemo svoje građevine, a nakon toga one oblikuju nas.“ Složio bih se s tim riječima, promatrajući svakodnevicu ljudskog života. Promjenom mjesta stanovanja ili radnog mjesta ne mijenja se samo životni ili radni prostor, nego i ljudski život u širem smislu. Ako govorimo o promjeni radnog mjesta, primjerice, čak i kad bi radio isti posao kao i prije, čovjek u novom ambijentu stvara nove navike u pogledu organizacije putovanja na posao i radnog vremena, sve do upoznavanja i suradnje s novim kolegama koji također borave i djeluju u tom prostoru. Ovih tek nekoliko naznačenih novosti koje uključuje promjena okruženja u kojem čovjek boravi, a čiji bi popis mogao biti i puno duži, predstavlja jednu pojavu koja je vrlo jasna i velikim dijelom predvidljiva te je moguće pripremiti se na takve promjene.

Evandjelje – oslonac u nestalnosti digitalnog svijeta

Postoje međutim promjene koje se doimaju puno manjima ili kojih uopće nismo svjesni, a zapravo duboko utječu na život. Spomenutu misao teoretičari medija preoblikovali su u izričaj da mi oblikujemo svoje alate, a nakon toga oni oblikuju nas, ili da se izrazimo još preciznije: mi oblikujemo svoje medije, a onda oni oblikuju nas. Radi se zapravo o jednoj sintezi govora o medijima i njihova utjecaja na čovjeka na temelju promišljanja Marshalla McLuhana, kanadskog teoretičara medija. On je tvrdio da nije samo primljena informacija ona koja utječe na čovjeka, nego svaka nova tehnologija donosi novosti u način života čovjeka i zajednice.

Za razliku od promjene mjesta života i rada kojih smo duboko svjesni, promjene koje se događaju uvođenjem novih tehnologija nisu nam toliko vidljive na prvi pogled. Kada mijenjamo svoje alate, poput mobitela ili računala, ne uočavamo dalekosežnost njihova utjecaja ne samo na naš stil života, nego i na način razmišljanja, zaključivanja,

izgradnje međuljudskih odnosa i tome slično. No, ako pogledamo jedno ipak malo duže vremensko razdoblje, vidjet ćemo koliko su ti alati promijenili čovjeka i njegovo okruženje. Jedan vrlo evidentan primjer jesu različite promjene u tehnologiji mobitela, koji u zadnja dva desetljeća velik broj ljudi ima neprestano uza se. Osim mogućnosti da se pomoću njega obavi telefonski razgovor i pošalje poruka, možemo reći da mobitel danas služi kao pokretni ured sa svim dostupnim aplikacijama, od slanja poruka, do računanja, pisanja tekstova, fotografiranja, snimanja i emitiranja... Pitanja vezana uz privatnost također se neprestano mijenjaju, no o tome nekom drugom prigodom. Mobitel je samo jedan od alata koji je u sebi objedinio dostupnost različitih mogućnosti, a koji neosporno preoblikuju ljudski život i življenje međuljudskih odnosa.

„Ljudsko srce čezne za svijetom u kojem kraljuje ljubav, u kojem se darovi dijele, gdje se izgrađuje jedinstvo, gdje sloboda nalazi svoje

značenje u istini i gdje se identitet svakog pojedinca ostvaruje u zajedništvu i ozračju međusobna poštovanja. Na ta očekivanja naša vjera može dati odgovor.“ (Benedikt XVI., *Poruka za 43. svjetski dan sredstava društvene komunikacije*, 2009.) Put navještaja u prostranstvima digitalnog svijeta treba se događati u promicanju kulture poštovanja, dijaloga i prijateljstva.

Zašto bi bilo potrebno o tome govoriti u kontekstu razmišljanja o misijskom poslanju Crkve? Ovdje bih spomenuo tri važna razloga. Prvi razlog uočava se u potrebi sudjelovanja u ambijentima digitalnog svijeta u današnjem vremenu, da bi se moglo približiti evanđelje čovjeku koji boravi u tom prostoru. Nužan je predujet za to poznavanje tih prostranstava. Pastoralni naputak *Communio et progressio* još 1971. godine govori o potrebi obrazovanja kako korisnika medijskih poruka tako i onih koji ih oblikuju. Današnja tehnologija omogućuje i više – da korisnici istovremeno budu i kreatori medijskih poruka, a obrazovna strategija omogućit će im temeljno teoretsko i praktično znanje da njihove objave budu kvalitetne, da budu sposobni „sudjelovati u dijalogu društva i u uzajamnoj i djelotvornoj suradnji svih članova ljudske zajednice te da pronađu najbolje putove kako to sve ostvariti, naročito boreći se za pravednost u svijetu i odstranjujući strahovite razlike što postoje među bogatim i nedovoljno razvijenim narodima“ (*Communio et Progressio*, br. 65).

Drugi razlog zbog kojeg je važno promišljati o promjenama koje donose nove tehnologije odnosi se na samog navjesticatelja, koji je i sam njima zahvaćen i koje utječu na njegov život. U odgoju i obrazovanju onih koji će naviještati radostnu vijest važno je imati na umu tu činjenicu te buduće svećenike, vjeroučitelje i druge laike koji se pripremaju za to poslanje osposobiti za navještaj vjere u okolnostima

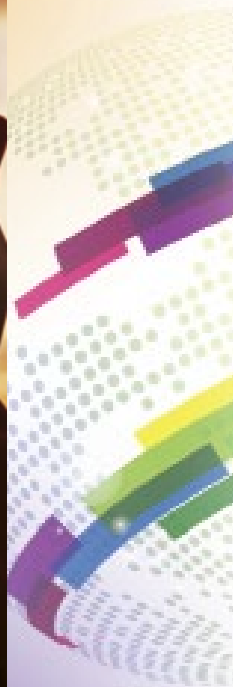
„Ljudsko srce čezne za svijetom u kojem kraljuje ljubav, u kojem se darovi dijele, gdje se izgrađuje jedinstvo, gdje sloboda nalazi svoje značenje u istini i gdje se identitet svakog pojedinca ostvaruje u zajedništvu i ozračju međusobna poštovanja. Na ta očekivanja naša vjera može dati odgovor.“

(Benedikt XVI., *Poruka za 43. svjetski dan sredstava društvene komunikacije*, 2009.)

neprestanih promjena. Evanđelje kao navještaj spasenja koji je Bog u punini objavio u Isusu Kristu jedinstvena je i nepromjenjiva konstanta: poruka i vijest koja je više nego aktualna za današnje vrijeme. Mudrost koja je potrebna navjesticatelju današnjeg vremena pretpostavlja jasnoću vlastitih životnih opredjeljenja. Prihvatajući evanđelje kao put prema susretu sa živim Bogom, moći će to iskustvo posredovati u vremenu kad je sve manje konstanta i jasnoće u porukama koje nas obasipuju. U nestalnu i promjenjivu ambijentu uočava se jedna konstanta koja je u čovjeku ostala nepromijenjena, a to je njegova sklonost povezivanja i uspostave odnosa s drugima.

Stoga se treći razlog odnosi na to da u aktualnom vremenu čo-

vjek, napose mladi čovjek, živi u ambijentu u kojem se događaju neprestane promjene. Na početku spomenute građevine nisu samo one unutar čijih zidova se nalazimo, nego i svojevrstne građevine društvenih medija, koje se oblikuju i mijenjaju, ali također mijenjaju i okruženje u kojem stalno boravimo. U tim ambijentima, podložnima neprestanu preoblikovanju, sve je teže pronaći konstantne, stalne i čvrste oslonce. U promišljanju o navještaju vjere današnjemu čovjeku treba početi prema njegovu konkretnom životnom iskustvu, koje je puno neizvjesnosti, biti u stanju dotaći njegove nesigurnosti i stvoriti povjerenje, da bismo tako pronašli put prema Kristu, koji je konstanta: put, istina i život.

BRAZIL
– S. M. Vendelina Kvesić

Dragi čitatelji Radosne vijesti! Iako smo već dobrano u 2020. godini, ipak bih se još jednom osvrnula na mjesec listopad 2019. godine. Svima nam je poznat poziv našeg pape Franje za taj značajni mjesec u svetoj Crkvi: „Učinite mjesec listopad mjesecom izvanrednih misija.“ U našoj nadbiskupiji u Florianopolisu (Santa Katarina – Brazil), poziv Svetog Oca imao je velik odjek. Sve župe trudile su se pozvati vjernike dobre volje da se sa svom ozbiljnošću pripreme za misijski pohod obiteljima.

Naša Župa Dobrog Isusa iz Nazareta, kojoj pripada i naša redovnička zajednica, poduzela je korake da se misionari priprave i upute u naselje Zelena dolina. To naselje broji oko 30 000 stanovnika, dok cijela župa broji oko 70 000. Većina stanovnika Zelene doline stanuje u zatvorenim kondominijima. Ostali stanuju izvan zidina kondominija u obiteljskim kućama, koje su sagrađene jedna uz drugu po projektu općine.

Da bi se ušlo u kondominij, treba imati vezu nekog poznanika, inače bi posjet mogao biti opasan. Smije se ući samo u obitelji koje su se prethodno prijavile i žele da ih misionari posjete. Sreća je što ima katoličkih obitelji koje stanuju unutar kondominija. Te su obitelji dragocjena veza i na njima počiva evanđeoski poziv da „traže izgubljene ovce doma Izraelova“.

Imala sam sreću da sam bila aktivna dionica tih misija. Župnik

nas je okupio na formaciju tri puta u mjesecu rujnu, da nas pripravi za taj čin tako važan u našoj svetoj Crkvi. I krenuli smo, s jednostavnim torbom od platna na ramenu, *Biblijom*, blagoslovljenom vodom i prospektom s rasporedom svetih misa i slavlja na području župe.

Nas petnaestak dovezle smo se do malog trga unutar naselja Zelena dolina. Dvije po dvije razdijelile smo se po ulicama naselja. Budući da kuće nemaju ulazno električno zvonce, moramo pljeskati rukama dok netko ne otvori ili se pojavi na prozoru. Ako je osoba otvorena i dođe do uličnih vrata, slijedi

predstavljanje: „Mi smo misionari Katoličke crkve. Želite li da uđemo da se pomolimo i blagoslovimo vaš stan?“ Ako je osoba katolik, pozove misionare u kuću. Onda zajedno poslušamo evanđelje, rastumačimo ga i dadnemo mogućnost da svi prisutni podijele svoja zapažanja i dojmove o Božjoj riječi. Mnogi od njih u tim trenucima plaču. Potom slijedi blagoslov uz molitvu Oče naš.

Ako obitelj ima djece ili bolesnika, podijeli im se posebni blagoslov. Zatim ih pitamo jesu li vjenčani, jesu li djeca krštena, idu li na vjeronauk itd. Potakne ih se

Misije u Zelenoj dolini

da sudjeluju u crkvenim aktivnostima u najbližoj filijali župe. Mnogi od njih ponovno nastave put Crkve.

Iako Brazilci slove kao vrlo gostoljubivi ljudi, ipak nam mnogi u Zelenoj dolini nisu otvorili vrata. Neki su nas čak i izričito odbili! Neki drugi su nam rekli da više nisu katolici nego evangelici. Drugi su se opet ispričavali da moraju izići da nešto kupe na tržnici, treći da moraju čistiti stan itd. Evanđeoska prisposoba o pozivu na gozbu veoma je opipljiva.

Budući da su to nova naselja, susreli smo se uglavnom s mladim obiteljima. Materijalizam je zaslijepio i obuhvatio osobe toliko da im je Bog na ljestvici vrednota gotovo na zadnjem mjestu. Žalosno, ali je tako!

Zelena dolina nema crkve ni kapele, jer u kondominiju zakon ne dopušta gradnju liturgijskog prostora. Od prošlog listopada služi se nedjeljna sv. misa na otvorenom prostoru izvan zidina kondominija. Ondje se okupljaju vjernici kako iz kondominija tako i oni koji stanuju izvan zidina.

Zasad se okupi oko 50 osoba. No što je taj broj prema broju stanovnika? Ali mi ne zaboravljamo da je to „zelena dolina“ (a nada ne umire) i već se govori o gradnji crkve izvan zidina kondominija.

Evo, dragi čitatelji *Radosne vijesti*, to su „moderne džungle“, koje nas trebaju i pred kojima ne možemo biti ravnodušni. Pravo je rekao papa Franjo: „Izlazite iz sakristija i idite navješćivati Božju riječ.“ Preporučujemo u vaše molitve ovo malo gorušičino sje-me i sve duhovne potrebe Crkve u Južnoj Americi.

"Samo smo prolaznici"

DR KONGO
– 9. Blaženka Barun

Cijenjeno uredništvo! Iako smo udaljeni, tako smo blizu! Naš život, rad i sve što nas okružuje i vaša je briga, zanima vas sve što radimo i govorite nam da vam pišemo i da vam se javimo. Godišnji susreti misionara u domovini posebno su svjedočanstvo, mali misionari po župama, misijske skupine po sjemeništim i bogoslovijama, pisma misionarima po školama, misijske družbe, sve nam govori da su misije – djelo Crkve, a mi misionari – briga cijele Crkve. Svjesni smo toga i zahvalni na tome.

Kao prvo, izražavam duboku zahvalnost vama u Papin-skim misijskim djelima Hrvatske i BiH. Po vama zahvaljujem brojnim moliteljima i dobročiniteljima. Svima pozdrav iz DR Konga!

Promatrajući brojna vozila na ovim našim blatnjavim putovima koja su dobivena posredstvom Akcije MIVA, prožima me neopisiva zahvalnost i ponos koji je teško izraziti. Koja li velika pomoć misijama, koja li samo usluga misionarima! Blagoslivljam župne zajednice i pojedince koji pomažu tu vrijednu akciju. Veliko im hvala! Taj projekt divan je dar Providnosti. Sve služi svojoj svrsi, skupa s našim misijskim zvanjem za spasenje duša i za evangelizaciju naroda po riječima „učinite sve narode mojim učenicima“ (Mt 28, 19). Građanima neba, članovima kraljevstva koje je Isus ustanovio već ovdje na zemlji, svi ljudi, na svoj način, za time i čeznu.

Na jeziku plemena Bashi, s kojim živim već niz godina, postoji lijep izraz za ovozemaljski život: *kugerha-rhwagerha* (samo smo prolaznici). Ljudski je život hodačašće prema njegovu konačnom cilju, a mi se trudimo da svi onamo sretno stignemo.

Jedna sličica s toga životnog puta, tipično afrička. Nazvala bih ju: nije lako ni siromahu u kraljevstvo nebesko, iako to Isus kaže za bogataše (Mt 19, 23). *Knjiga izreka* kaže: „Ne daj mi siromaštva ni bogatstva: hrani me kruhom mojim dostatnim; inače bih, presitivši se, zatajio tebe i rekao: ‘Tko je Jahve?’ Ili bih, osiromašivši, kralj i oskvrnuo ime Boga svojega.“ (Izr 30, 8 – 9) Afrika i siromaštvo kao da su neodvojivi, iako mislim da bi i to trebalo staviti u navodnike. Kod nas u DR Kongu naglašen je plemenski život. Svako se pleme čvrsto drži svojih običaja. Za evangelizaciju i pastoral to je najtvrdi orah. Duboki su vjer-

nici i vole evanđelje, ali obitelji, kao najveća svetinja, još je u poganskim običajima. Vjernost samo jednoj ženi u sakramentnom životu? Nositi skupa s njom svu brigu i odgovornost? Cijeniti njezino dostojanstvo? U tome brojni posrću i padaju.

Ima uistinu divnih obitelji, a bezbrojni takvi žele biti. No mnogima siromaštvo stane na put. Primjer je Leonie, djevojka iz katoličke obitelji koja se našla pred vjenčanjem. Volja i vruća želja svih jest da i u braku žive svoju vjeru. Mladić je iz skromne i siromašne obitelji. Za djevojku treba dati dotu – no odakle naći kravu i par koza? Za obitelj je dota, tj. miraz nezaobilazan! Bila sam prisutna u svećeničku uredu prigodom raspre dviju obitelji. Svećenik im lijepo tumači da dota za Crkvu nije problem ako se oni istinski vole i žele živjeti zajedno. Oni prisežu na križ i *Sveto pismo*, a mladićeva će obitelj učiniti sve da što prije ispuni svoju obvezu. Obitelj djevojke strpljivo će čekati dotu, a mladence ne će ometati. Neka se oni vjenčaju, a o doti ćemo kasnije.

U ugodnu raspoloženju vjenčanje je svečano proslav-

ljeno. Uskoro se rodilo i prvo dijete. Mladenki je sestra došla u posjet da joj čestita. Ta što ima ljepše od čestitke sestri za sretan porod! Barem bi tako trebalo biti. No zapravo, mladenkina sestra čekala je prvu zgodu da ukrade dijete mlade obitelji i pobjegne. Skandal i šok! Opravdanje? Kažu: „Ne možemo podnijeti da naša Leonie bude sluškinja, bez vrijednosti. Ništa se za nju nije dalo. Nismo dobili dotu!“ I što drugo – naša redovnička zajednica diskretnim je putem pritekla u pomoć siromašnoj obitelji.

Brojna su takva i slična iskustva. Crkva ne vjenčava bez dote. Uzrok je to da brojni mladići i djevojke idu u brak bez vjenčanja, čak i ako to ne žele. Toliko su siromašni da nemaju za dotu. A obitelj jedino to priznaje. No tko iskusi radost evanđelja, to ne zaboravlja. Svjedoci smo da brojni sređuju brak nakon poroda djece. Pronađu sredstva za dotu. Tad se vjenčaju u Crkvi i ujedno krste djecu. Imamo takvih iskustava i kod roditelja naših domaćih susestara.

Evanđelje je uistinu radosna vijest!

HAITI

- S. Ana Uložnik
- S. Liberija Filipović

S Kristom boli dobivaju novi smisao

Dragi čitatelji Radosne vijesti, prijatelji i podupiratelji misija!

Prošla, 2019. godina bila je za haićanski narod još jedna teška godina, zbog ekonomske i socijalne krize. Zbog krize uslijedili su ulični neredi i manifestacije po gradovima. Prometnice su bile blokirane zapaljenim gumama i barikadama te je kretanje bilo ograničeno i vrlo rizično. Većina škola i državnih institucija bile su zatvorene. Vladala je velika nesigurnost.

U tom vremenu nesigurnosti ljudi nisu mogli do grada da bi prodali svoj urod i nešto zaradili, što je bilo katastrofalno, jer većina ljudi živi od poljoprivrede. K tomu je i u gradovima nestajalo hrane i počela je puka borba za preživljavanje. Unatoč tomu što su Haićani miran i strpljiv narod, više nisu mogli izdržati. Započeli su borbu manifestacijama i blokadama. Najteže razdoblje trajalo je od rujna do prosinca 2019. godine. To razdoblje bilo je proglašeno „zaključanom državom“ – „peyi look“, zbog zatvorenih granica i nemogućnosti kretanja. Uza sve to, šest mjeseci bili smo bez struje. Benzinske crpke također su bile zatvorene.

Bilo je to vrijeme zaista velike patnje za haicijski narod. Ali, Bogu hvala, prije Božića stanje se primirilo i promijenilo. Otvorile su se prometnice, tako da su i škole i druge institucije počele normalno funkcionirati.

Na Novu godinu dobili smo i struju. Sada gotovo svaki dan imamo struju sat-dva. Takvu situaciju gladi, neimaštine, blokade i nemogućnosti kretanja ljudi ovdje ne pamte. I ne samo da je vladala politička, ekonomska i socijalna kriza, nego su i neki dijelovi države bili pogođeni vremenskom nepogodom, koja je uništila sve plodove, razrušila i odnijela njihove skromne kućice. Većini ljudi u toj nepogodi, od svega što su imali, ostalo je samo ono što su nosili na sebi.

Ali unatoč svemu pokazali su veliku vjeru u Boga i nadu da će Bog sve izvesti na dobro. Uvijek se i nanovo iznenadimo koliko ovaj narod ima strpljivosti, izdržljivosti i radosti bez obzira na životne teškoće i nedaće. Uvijek vjeruju u bolje sutra i Boga, koji sve izvodi na dobro. Snaga ovog naroda nalazi se u njihovoj vjeri, zbog koje svaki

dan svoj život predaju Bogu. Zahvaljuju Bogu za život i traže jakost za nadolazeće dane.

I mi smo naučile zajedno s njima moliti, trpjeti, ali i nadati se. Naše poslanje i služenje nastojimo uvijek živjeti u dvije dimenzije: molitvenoj, po kojoj prepoznajemo volju Božju u našem životu i u kojoj dobivamo jakost, i karitativnoj, po kojoj živimo svoje misijsko poslanje.

Bolesnicima je najteže. Papa Franjo poziva nas da se približimo bolesnicima i da svojim djelima nježne ljubavi i bliskosti pokažemo i posvjedočimo sliku Krista Dobrog Samarijanca. Molitvom smo prepoznale i taj vid našeg djelovanja i uključile smo se u župni pastoral bolesnika, zajedno sa svećenicima i župnim suradnicima. Župa je veoma velika, pa zato i bolesnika ima mnogo. Prigodom posjeta bolesnicima molimo s njima, slušamo njihove patnje, boli, potrebe te im nastojimo pomoći koliko i kako možemo. Zajedno s njima predajemo njihove boli Kristu, koji nas poziva: „Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas

odmoriti.“ (Mt 11, 28) A Bog zaista daje snagu i milost.

Svaki posjet je poseban i dirljiv. Njima je to znak da ih dragi Bog nije zaboravio. Po tom pastoralu ne samo da smo ljude približile Kristu, nego smo se i same približile Kristu. Mnogo je događaja i doživljaja koji su nas ohrabрили. U tim smo posjetima doživjele i mirenja obitelji.

U pastoralu bolesnika osvjedočile smo se da je zaista jedino Krist onaj koji daje jakost i snagu nošenja i podnošenja križa. Srele smo teško bolesne ljude koji svoje patnje hrabro nose zajedno s Kristom. Oni nam svjedoče kako su po svojoj bolesti spoznali Krista Spasitelja i Otkupitelja te da s Kristom njihove boli dobivaju novi smisao. I mada oni nisu bili ozdravljeni, po njihovoj boli i molitvi Bog je dao druga duševna ozdravljenja članovima njihovih obitelji.

Svaki tjedan susretnemo različite bolesnike. Posebno nam se u srce urezao posjet jednoj starici koja ima devedeset godina. Ona je poslala poruku da dodemo k njoj i da se pomolimo s njom. Živi u skromnoj kućici, iskovanoj od

starog lima. Može se reći da je još uvijek dosta dobra zdravlja. Nakon molitve iza njezine kućice primijetile smo teško bolesna čovjeka koji leži na podu. Zove se Emil. Emilu su od cerade napravili jednu malu prostoriju. Ležao je na podu, na „tepihu“ ispletenu od palminih grana. Nije bio obučen, nego je bio samo pokriven običnom plahom. Došli smo do njega i pokušali razgovarati s njim. Nije baš govorio. Na to su se okupili susjedi, koji nam objasniše da je to brat stare bake, koji je već pet-šest godina nepokretan i na tom „tepihu“ spava i jede kad mu tko što donese. Prepušten je na milost i nemilost drugih. Budući da prostorija u kojoj boravi nije zatvorena, miševi, štakori i druge životinje bili su mu česti posjetitelji. Vidjevši ga u takvu stanju, prepoznali smo u njemu Krista patnika, koji nas čeka, i uvjerali se da Gospodin uvijek nađe načina da nas odvede onamo gdje nas treba. Emilu smo ponudili smještaj u „azilu“, u kući za siromahe, i odmah je prihvatio. Tako da smo ga taj isti dan smjestili, a prije toga smo ga odveli i u gradsku bolnicu. Liječnici i medicinske ses-

tre učinili su nam uslugu tako što su ga primili na hitnu i odmah obavili sve pretrage. Bogu hvala, nije imao nikakve zarazne bolesti, nego samo anemiju. No ustanovili su mu lomove u kuku. Kad smo ga podigli s kreveta da ga odnesemo na snimanje kuka, teško je izgovorio: „Moja sestro, kud ćeš sa mnom, pa tek sam dobio ovako lijep krevet. Lijepo mi je ovdje i udobno.“ Na to smo mu rekli da je sad u bolnici te da ćemo napraviti još jednu pretragu i da nakon toga idemo u azil, gdje će on dobiti svoj krevet. Nasmijao se i zahvalio. Završivši sve preglede, otišli smo u azil, gdje su mu ostali siromasi zaželjeli srdačnu dobrodošlicu. Prvih dana gotovo da nije uopće govorio. Mislile smo da ima govornu manu ili poteškoće s govorom. Ali danas, nakon dva mjeseca Emilova boravka među nama, možemo reći da se prilično dobro opravio.

Liječnici su proučavali njegov slučaj i došli do zaključka da bi mu se moglo pomoći operacijom te da bi nakon toga mogao ponovno hodati. Sad smo u fazi organiziranja njegova odlaska na operaciju, s na-

dom da može ponovno prohodati.

Emil je sretan i zadovoljan. Svaki dan zahvaljuje Bogu što ga je spasio iz njegove muke i dao mu dostojanstvenije uvjete života. Među ljudima došao je k sebi, stvorio je nova prijateljstva i rado razgovara. Sretne smo da njemu i drugima poput njega možemo iskazati pažnju. U susretu sa siromasima i potrebitima nastojimo svakodnevno prepoznati Isusa, koji nam govori: „Što god učinite jednom od ove moje najmanje braće, meni učinite!“ (Mt 25, 45)

Hvala što nam pomažete unatoč svojim teškim životnim situacijama i potrebama. Jednom mjesečno slavimo i sv. misu na vašu nakanu i zahvaljujemo Bogu za vas i predajemo mu vaše potrebe. Sa štitenicima svakodnevno molimo *Kronicu* da vas dragi Bog blagoslovi, čuva i vodi u sve dane vašeg života.

Zahvaljujući vama, dragi naši dobročinitelji i prijatelji misija, koji nas podupirete materijalno i duhovno, i mi možemo pomoći našim bližnjima u kojima se Krist „sakrio“.

Zahvalne
služavke Malog Isusa

Gradimo za budućnost

Velimir Tomić rođen je 8. listopada 1961. godine u Vukovaru. Kao dijete s obitelji se seli u Gabela Polje, kod Metkovića. Za svećenika Mostarsko-duvanjske biskupije zaređen je 29. lipnja 1986. u Mostaru. U misije je otišao 18. rujna 1988. godine. Kao misionar djeluje na afričkom tlu, u Tanzaniji, od 1988. godine. Djeluje u Nadbiskupiji Arusha, u Misiji Svetog križa u Kisongu, gdje je do prije tri godine s njim bio i misionar Bernard Marjanović.

? Kako ste odlučili postati misionar?

! Kao i mnogi misionari, volio sam čitati pisma misionara, posebno o. Ante Gabrića, koji je bio naš mještatin. Usporedo uz moj poziv za svećeničko zvanje nekako se javljala i želja za odlaskom u misije. Nisam imao želju za Indijom, a bilo je i teško dobiti vizu. S druge strane, budući da su naši misionari već bili na afričkom kontinentu i na poziv našeg misionara Nikole Sarića, i ja sam otišao u Tanzaniju. I dobro sam odlučio.

? Dugo djelujete u Tanzaniji. U kojim misijama ste već djelovali i gdje sada djelujete?

! Prvo sam učio svahili, a onda sam deset godina djelovao s don Nikolom Sarićem u Mdabulu. Zatim sam dvanaest godina bio sam u Biskupiji Mbulu. Ondje sam djelovao do završetka izgradnje kuće za svećenika, ambulante, crkve i nekih pratećih objekata, pa i čvrste kršćanske zajednice. Zatim sam otišao u mladu Biskupiju Arusha. U Tanzaniji postoji 35 biskupija, koje su teritorijalno veoma velike. Današnja Nadbiskupija Arusha, u kojoj djelujem, prostire se na 46 000 km². Uz domaće svećenike u nadbiskupiji djeluje

nešto indijskih svećenika, nekoliko njih iz Oceanije, dva Poljaka te dva Hrvata, ja i p. Tomislav Mesić.

Moja Misija Svetog križa u Kisongu osnovana je prije šest godina i na tom području živi oko 35 000 ljudi. Po svojem dolasku u tu misiju, zatekao sam stotinjak kršćana, a sada broji 3500 vjernika. Prije mene su u mjesto Miseki, koje je filijala Kisonga, dolazili indijski svećenici. Otkad je otišao Bernard Marjanović, u misiji mi povremeno pomaže domaći svećenik, služeći svetu misu nedjeljom.

? Jesu li potrebni misionari u Tanzaniji i zašto?

! Uvijek je potrebno novih svećenika. Crkva u Tanzaniji bogata je duhovnim zvanjima. Ondje sam sada jedan od rijetkih preostalih misionara iz Europe. No, polje apostolata je bogato novim snagama.

Puno toga se promijenilo u 32 godine mog boravka u Tanzaniji. Crkva, ali i društvo se razvija, smanjuje se broj odraslih katekumena, jer se danas krste djeca iz katoličkih obitelji, vjeronauk je u školama, a opada i poligamija, kao tradicionalni afrički način života. Veliku pomoć imam od kateheta, bez kojih je teško voditi sve zajednice. No još smo i mi misionari potrebni sa svojim iskustvom, pa i

materijalnom pomoći koja nam dolazi iz naših domovina. A ako imamo iskustvo, red je da i pomognemo ljudima da bi živjeli bolje, kao i da dalje pomažemo izgradnju mladih crkava kakva je tanzanijska, koja je nedavno slavila 150 godina postojanja.

? Trenutno gradite veliku crkvu. Kako napreduje gradnja?

! Na samom početku nismo imali ništa. Kupili smo zemljište i počeli s projektom. Kamen temeljac za crkvu Svetog križa u mojoj misiji blagoslovljen je na blagdan Uzvišenja Sv. križa 2014. godine. Crkva je građena u obliku križa, a njezina gradnja koštati će prilično, kao uostalom i sve veliko na svijetu. No za Isusa i za spasenje ljudi ništa nije ni veliko ni puno. Na crkvi ima još puno za raditi, ali gradimo za budućnost. Svake godine sve je više katolika što nas ohrabruje jer vidimo da smo na dobrom putu. Crkva se već danas čini premala. Bogu hvala. Neki drugi će za koju godinu tražiti i pronaći nova rješenja.

Naime ljudi se sve više doseljavaju, jer se u blizini nalazi tvornica u kojoj se proizvode mreže za komarce, a mnogi od njih su katolici. Također se na to područje stalno doseljavaju novi ljudi i zato jer je Arusha posta-

la pretijesna za stanovništvo, pa su državne vlasti odlučile malo proširiti taj grad prema zapadu. Crkva je građena u obliku križa, a gradnja cijele crkve doći će 350 000 eura. Još ima puno posla na njoj, ali bila nam je želja da svi ljudi barem u hladovini mogu slušati sv. misu, pa polako radimo i gradimo dalje.

Svake godine se po malim bazičnim zajednicama vrše popisi i sve je veći broj katolika, a ono što nas veseli jest gotovo nezabilježen slučaj da je netko otpao od katoličke vjere i da je prešao u drugu vjeru. To nas veoma ohrabruje u našem poslu, jer vidimo da smo na dobrom putu i kad nas ljudi možda pitaju zašto je potrebna gradnja. Krenuli smo također u gradnju vrtića za pedesetoro djece te, uz Božju providnost, paralelno uz crkvu gradimo i vrtić.

❓ Kako izgleda korizma u Tanzaniji?

! Liturgija je gotovo identična kao i na cijelom svijetu, ali uz puno više plesa i slavljenja na njihov način. Na Čistu srijedu je na sv. misi, koja je u našoj župi bila u 17 sati, bilo čak više vjernika nego nedjeljom. Iako su mi u obredu pepeljenja pomogle i dvije časne sestre, obred je trajao tri sata. Mnogi radnici iz obližnje tvornice za mreže protiv komaraca, kad su završili drugu smjenu, došli su samo na obred pepeljenja, kad već nisu mogli biti na misi. Zanimljivo je da Afrikance obred pepeljenja i obredi Velikog petka puno više privlače nego neke druge naše pobožnosti. Nevjerojatno je kako velik broj ljudi u korizmeno vrijeme redovito dolazi na pobožnost križnog puta, i to me uvijek iznenađuje. Na to ih ne treba puno nagovarati. Mislim da je njihov način života puno bliži žrtvi nego radosti, i oni to cijene, i zato kod nas svi, od najmanje djece do najstarijih, dolaze na početku korizme na pepeljenje. Ovdje se u pepeo stavi malo vode, da bi se dobila gusta smjesa koja se maže na čelo, i onda odlaze svojim kućama tako da im taj znak ostaje dok sam ne nestane. Ovdje ljudima nije potrebno puno govoriti o smislu posta kada i tako previše poste te nama svećenicima nije teško na to poticati, već samo dodajemo da ta

žrtva, post i odricanje moraju imati onaj pravi smisao, koji daje dodatnu dimenziju, i ljudi to vrlo lako razumiju. Svakog petka tijekom korizme u filijalnoj crkvi imamo pobožnost križnog puta, a poslije sv. misu. Raduje me što dolazi mnoštvo ljudi.

Obredi Velikog tjedna ovdje su dosta drugačiji nego kod nas. Obredi Velikog četvrtka identični su kao i kod nas, no zbog udaljenosti posvetu ulja imamo tjedan prije u katedrali, da bismo na Veliki četvrtak mogli biti u svojim misijama. Na Veliki petak, prije pjevanja muke, imamo scenski prikaz pasije na otvorenome te se zatim vraćamo u crkvu i nastavljamo obrede. Na licima vjernika vidi se da žale zbog nepravde koja se čini Kristu, koji je pravedan morao proći tu žrtvu i otići na križ radi nas. Ta ih nepravda boli i vrlo im je teško shvatiti da je ta visoka cijena koja je jedini put koji je Krist odabrao za naše otkupljene.

Na Veliki subotu bude vrlo svečano, uz pjesmu i veselje te krštenje katekumena. Na početku se pali veoma velik oganj, jer im ja vatra nešto veliko te im je poseban doživljaj biti uz vatru. Zato im i ta vatra u uskrsoj noći veoma puno znači, jer ih veže uz njihovo djetinjstvo i njihov život. U nedjelju bude veliko slavlje. Ne da bi bio neki bogati objed, već se raduju jer je Krist pobjednik koji je pobijedio smrt i mi smo na taj način spašeni.

❓ Koja je vaša poruka za naše čitatelje?

! U ovo korizmeno vrijeme pozivam sve čitatelje *Radosne vijesti* da, kako nas poziva prorok, „razderemo srca, a ne haljine svoje“, jer mi nismo ono što obučemo, nego ono što jesmo u srcu, i da bude više onoga pravoga korizmenog duha, kad će jedni drugima izlaziti u susret i pomagati nemoćnima. Čini mi se da se to malo izgubilo kod nas u domovini, dok su ovdje ljudi i dalje osjećajni jedni za druge. Ovdje se kod katolika to naročito vidi i tijekom cijele korizme se organizira prikupljanje skromnih sredstava za one najsiromašnije, naročito za domove za nezbrinutu djecu. Na Veliku su-

botu ta se pomoć odnese u tri doma za djecu koja imamo u blizini, da bi svi osjetili radost Uskrs.

Želio bih da ta korizmena poruka bude svima blizu, da ju živimo i da u njoj jačamo svoju vjeru, koja nam je izvor spasenja. Ne možemo to sami, već po drugima i s drugima. Svi bi trebali živjeti Kristovo uskrsnuće, koje je i naše uskrsnuće ako mi ovdje na zemlji sudjelujemo u patnji drugih i svoje patnje prikazujemo za svoje spasenje. Neka ovo korizmeno vrijeme bude vrijeme obraćenja, neka bude što više ljubavi, a što manje nesloge i Uskrs će nam svima biti radostan!

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Molimo da Crkva u Kini ustraje u svojoj vjernosti evanđelju i raste u jedinstvu.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Kad se danas spomene Kina, misli se na najmnogoljudniju zemlju, ali isto tako i na robu koja se omalovažava, dok u najnovije doba Kina u nas gradi Pelješki most. Nekad je to za Europljane bila daleka zemlja i putovati u Kinu bila je prava avantura, o čemu svjedoči i Marko Polo u svojim zapisima. Premda je i prije njega bilo drugih kontakata s Kinom, on je čak sa svojim ocem doveo i dominikance, jer je tadašnji vladar tražio od pape da mu pošalje učene ljude da poučavaju narod. Kasnije su radosnu vijest nastojali u Kini propovijedati i isusovci. Pred vratima Kine od misionarskog umora umro je sv. Franjo Ksaverski, a nakon njega ipak su došli isusovci, primjerice Matteo Ricci i Adam Schall te naš Splitsanin Ivan Vreman, također

kao učenjaci. Povijest te goleme zemlje i kultura te prirodna bogatstva nisu dakle zanimale samo trgovce i privrednike, nego i kršćanske misionare.

Kao i svagdje, tako je i u Kini kršćanstvo često bilo na udaru vladajućih, no posebne su teškoće kršćani doživjeli za takozvanog Bokserskog ustanka početkom dvadesetoga stoljeća, a onda za dugovijeke komunističke vladavine. Stanje je danas nešto bolje, ali teškoće nisu ništa manje zbog zaostalih komunističkih ideja. Komunisti naime ne mogu dopustiti da nemaju kontrolu nad svime, pa i nad dušama, uplećući se i u organizaciju same Crkve, djelujući sukladno s poznatim načelom „podijeli pa vladaj“. Tako u Kini imamo dvije Katoličke crkve, službenu i tajnu. No dijaloškim i

diplomatskim nastojanjima Svete stolice stanje se ponešto popravlja, ali plodovi baš i nisu dovoljno vidljivi; naime još ima ostataka ideoloških prošlih postupaka protiv vjernika i klera.

Obveza nam je kao moliteljima da se pridružimo Papinoj molitvi za katolike u Kini, upravo ona kako je poželio, da *Crkva u Kini ustraje u svojoj vjernosti evanđelju i raste u jedinstvu*. Ta se želja ističe upravo zbog prije spomenutih razloga. No istodobno valja moliti i za vlasti u Kini, da ih takne Božja milost i širina, da prepoznaju u katolicima vjernike koji nisu ništa manje Kinezi zato što su katolici. Napokon, zar ne molimo u *Krunici* za sve grješnike, osobito za one kojima je najviše potrebno Božje milosrđe?

VATIKAN

Misionarsko iskustvo u formaciji budućih diplomata Svete Stolice

Papa Franjo odredio godinu dana misionarskoga iskustva u formaciji budućih diplomata Svete Stolice

Papa je poslao pismo predsjedniku Papinske crkvene akademije u kojemu je napomenuo da će se od onih koji će ući u diplomatsku službu tražiti jednogodišnje misionarsko iskustvo u nekoj biskupiji.

Najavio je to u završnom govoru na Sinodi o Amazoniji, a sada se ta odredba konkretizira. Papa Franjo je pisao nadbiskupu Josephu Marinu, novom predsjedniku Papinske crkvene akademije – škole za formaciju diplomatskoga osoblja Svete Stolice – tražeći da se u program formacije uvede godina dana provedena u misijama u nekoj lokalnoj Crkvi. Pismo nosi datum od 11. veljače. Papa Franjo je istaknuo želju da svećenici koji se pripremaju za diplomatsku službu Svete Stolice posvete godinu dana svoje formacije misionarskom radu u nekoj biskupiji.

Uvjeren sam – dodao je – da takvo iskustvo može biti korisno svim mladima koji se pripremaju ili započinju svećeničku službu, a posebno onima koji će u budućnosti biti pozvani surađivati s papinskim predstavnicima, te će poslije moći i sami biti izaslanici Svete Stolice u zemljama i partikularnim Crkvama.

Papa je potom podsjetio na svoj govor upravljen Papinskoj crkvenoj akademiji u lipnju 2015. godine. Poslanje na koje ćete jednoga dana biti pozvani odvest će vas u sve krajeve svijeta. U Europu kojoj je potrebno da se probudi; u Afriku, žednu pomirenja; u Latinsku Ameriku, gladnu hrane i duhovnoga života; u Sjevernu Ameriku, koja želi otkriti korijene identiteta koji ne polazi od isključivanja; u Aziju i Oceaniju, koje izaziva sposobnost za dijalog s mnogobrojnim kulturama njihovih predaka – napomenuo je Papa.

Pritom je napomenuo da je za pozitivno suočavanje s tim sve većim izazovima za Crkvu, i za svijet, potrebno da budući diplomati Svete Stolice, osim temeljite svećeničke i pastoralne formacije i one specifične koju pruža akademija, steknu i osobno iskustvo misije izvan vlastite biskupije iz koje dolaze, sudjelujući s misijskim Crkvama u jednom dijelu zajedničkoga puta njihove zajednice, te sudjelujući u njihovoj svakodnevnoj evangelizacijskoj aktivnosti.

Papa se u pismu potom obratio nadbiskupu Marinu, te zatražio od njega da ostvari tu njegovu želju da se kurikulum akademske formacije obo-

gati jednom godinom potpuno posvećenom misionarskoj službi u partikularnim Crkvama diljem svijeta. To će novo iskustvo stupiti na snagu počevši od novih studenata koji će svoju formaciju započeti u sljedećoj akademskoj godini (2020./2021.).

Kako bi se temeljito obradio taj projekt bit će, prije svega, potrebna tijesna suradnja s Državnim tajništvom, točnije, s Odjelom za diplomatsko osoblje Svete Stolice, kao i s papinskim predstavnicima koji će sigurno dati valjanu pomoć u pronalaženju partikularnih Crkvi spremnih primiti studente te u pratnji njihova iskustva iz blizine.

Siguran sam da će, nakon što se nadvlada početna zabrinutost, koja bi se mogla pojaviti pred tim novim načinom formacije budućih diplomata Svete Stolice, misijsko iskustvo koje se želi promicati biti korisno ne samo mladim studentima, nego i pojedinačnim Crkvama s kojima će oni surađivati i da će, nadam se, u drugim svećenicima opće Crkve pobuditi želju da se stave na raspolaganje za jedno razdoblje misionarskoga služenja izvan vlastite biskupije – istaknuo je na kraju papa Franjo.

Vatican news

Otvaranje jubilarne godine u Kostarici

U prigodi otvaranja jubilarne godine u Kostarici, a povodom 100. obljetnice Kostarikanske crkvene pokrajine, Papa je tamošnjim vjernicima poslao poruku u kojoj potiče na neumornu evangelizaciju.

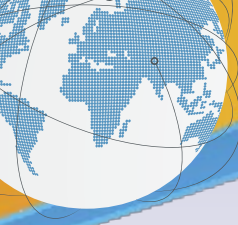
Papa Franjo se duhovno pridružio otvaranju jubilarne godine u Kostarici, porukom koju je potpisao njegov državni tajnik, kardinal Pietro Parolin, a u kojoj je pozdravio biskupe, svećenike, redovnike i vjernike laike koji su prošle nedjelje, 16. veljače, sudjelovali na otvaranju stote obljetnice osnivanja Kostarikanske crkvene pokrajine. U toj prigodi Sveti Otac se duhovno pri-

družio zahvali Gospodinu za sve plodove koje su dobili tijekom tih 100 godina, u Njegovom poslanju praćenja, prosvjetljivanja i ohrabivanja svih sinova i kćeri te zemlje.

Njegova vas Svetost potiče da na dan kada počinjete obilježavanje jubilarne godine koja je tako važan događaj – napisao je Papa u poruci – imate na umu milosrdnu ljubav našega Gospodina Isusa Krista od kojega proizlazi svaka istina, dobrota i ljepota, kako bi vjernici laici i Bogu posvećene osobe neumorno nastavili svoje evangelizacijsko djelovanje, noseći svima radost Evanđelja, osobito najpotrebitijima i najudalje-

nijima, te kako bi dali istinsko svjedočanstvo kršćanskoga života na različitim društvenim područjima.

Papa Franjo je poruku završio zazivajući majčinsku zaštitu Naše Gospe od anđela koja je zaštitnica Kostarike, te je s ljubavlju, svim sudionicima toga svečanog slavlja, udijelio apostolski blagoslov.

Jubilarnom godinom koju je od 16. veljače 2020. do 16. veljače 2021. godine odobrila Apostolska pokorničarna Svete Stolice, obilježava se kanonsko osnivanje Kostarikanske crkvene pokrajine pape Benedikta XV., bulom „Predecessorum“ iz 1921. godine, kojom je biskupiju San José uzdigao

na sjedište metropolije i osnovao biskupije Limón i Alajuelu. Katedrale tih triju biskupija bit će mjesta gdje će hodočasnici i vjernici moći dobiti duhovne milosti i potpuni oprost.

Biskupsko povjerenstvo koje je osnovano za proslavu jubileja organiziralo je slavlje kroz tri važna događaja. Prvi je bio slavljen 13. veljače sa svečanom euharistijom u katedrali u El Limónu. Limónska biskupija povijesno je poznata kao mjesto gdje se slavila prva euharistija, 1502. godine, kada je četvr-

ta ekspedicija Kristofora Kolumba zakoračila na tu kostarikansku zemlju.

Druga će se dva važna događaja održati: 19. srpnja, nacionalni susret u nadbiskupiji San José, a u veljači 2021. godine, proslava će 100. obljetnice završiti nacionalnim euharistijskim kongresom u biskupiji Alajuela. Prošle nedjelje, 16. veljače, otvorena su sveta vrata triju katedrala koje će biti sjedište tih nacionalnih crkvenih svečanosti.

Vatican news

Svjetski dan voda

Dana 22. ožujka se diljem svijeta slavi Svjetski dan voda kojim posebno želi skrenuti pozornost na važnost vode u svijetu. Obilježavanje tog dana predloženo je na Konferenciji o okolišu i razvoju Ujedi-

njenih naroda u Brazilu 1992. godine. Njegova ovogodišnja tema je 'Priroda i klimatske promjene'. Općenito rečeno, nedostatak pristupa sigurnim, dovoljnim i pristupačnim objektima za vodu, sanitarne i higijenske usluge pogubno utječe na zdravlje, dostojanstvo i prosperitet milijardi ljudi i ima značajne posljedice za ostvarivanje ostalih ljudskih prava. Time su osobito pogođeni oni najmanji jer su oni i najosjetljiviji. Kada nemaju pristup čistoj pitkoj vodi i osnovnim sanitarijama podložna su različitim bolestima, uključujući malariju i koleru.

Misionari u misijskim zemljama su često jedini koji ima-

ju znanja, iskustva i, uz pomoć darovatelja, resurse kako bi školovali lokalno stanovništvo, hranili ga ali mu i doveli pitku vodu.

Papinska misijska djela su iz tog razloga u travnju 2017. započela akciju „Gradimo bunare“ te su prikupljenim sredstvima izgrađeni mnogi bunari u Ruandi, Tanzaniji, Gani i drugim misijskim zemljama.

Pomažući našim hrvatskim misionarima vidljivo sudjelujemo u obilježavanju Svjetskog dana voda jer ljudima u misijskim zemljama osiguravamo pitku vodu. Posebno su djeca pozvana da organiziraju humanitarna događanja kojim će upoznati svoje vršnjake o važnosti vode, i prikupljenim sredstvima pomoći u izgradnji novih bunara u misijskim zemljama.

Mali misionari u Župi Drinovci

Na različite načine možemo pomagati misijama i misionarima, a najčešće molimo za njih i skupljamo materijalna sredstva. Djeca u Župi Drinovci, pokraj Gruda, vrlo su aktivna u tom pogledu, a posebno u došašću i korizmu, jer tada intenzivnije mole i u misijskim kasicama skupljaju novčane priloge za siromašnu i gladnu djecu u Africi i drugim dijelovima svijeta. To su djeca koja su aktivna u župi: ministranti, čitači i dječji zbor,

a pridruže im se i druga djeca i vjernici. Početkom došašća djeca uzmu misijske kase u crkvi i vrate ih na Bogojavljenje. Tako je bilo i prošlog došašća, kad su u kasicama skupili za svoje vršnjake 2325 maraka, 1840 kuna i 50 eura. Župljani rado čitaju i *Radosnu vijest*, a od ove godine imamo 14 novih pretplatnika. Hvala Bogu i našim malim misionarima jer se u župi širi osjećaj za misijsko poslanje Crkve.

Fra Velimir Bagavac,
župni vikar

Osam godina Misijske zajednice u Gospiću

Misijska zajednica Župe navještenja BDM u Gospiću osnovana je 2012. godine na inicijativu tadašnjeg župnika mons. Mile Čančara i sestre Velimire Marinović. Zajednica danas broji petnaestak članova. Okuplja se jednom mjesečno na molitveni susret i dogovor o aktivnostima. Članice zajednice više puta godišnje organiziraju radionice na kojima se izrađuju prigodni predmeti te ih nude na „misijskom stolu“.

Tako se za Cvjetnicu na misijskom stolu nađu maslinove grančice, šarene i različitim tehnikama izrađene pisanice i drugi prigodni predmeti, a za vrijeme adventa izrađuju se adventski vjenčići i čestitke. Za Svjetski dan misija, kao i za ostale prigode tijekom cijele godine, nude se domaći kolači, rad ruku naših vrijednih župljanki, znanih i samozatajnih, koje na misijski stol donesu pravu čaroliju raznovrsnih

kolača. Prodajom kolača na Misijsku nedjelju prošle je godine prikupljeno 3000 kn.

Prošle je godine u adventu Misijska zajednica, uz podršku župnika vlč. Marija Vazgeča i povjerenika za misije Gopsičko-senjske biskupije vlč. Pere Jurčevića, organizirala humanitarnu prodaju svojih radova. Prikupljena sredstva donirana su sedamnaestogodišnjemu župljaninu koji je doživio tešku ozljedu.

Župljani se odazivaju u veliku broju i pokazuju da ne okreću glavu od patnje i potreba znanih i neznanih. Takvim zajedništvom i ujedinjenim snagama svijet se mijenja te čini boljim i ljepšim. Stoga članice Misijske zajednice zahvaljuju svima na dobrovoljnim priložima i radosno pozivaju sve zainteresirane da se pridruže Misijskoj zajednici u njezinu djelovanju.

Priprava za Božić i Dan djela svetog Djetinjstva u Orašju

Župa bl. Alojzija Stepinca Orašje, u Bosanskoj Posavini, relativno je mlada župa. Osnovana je 2006. godine, ali misijski ubrzano raste i vrlo je aktivna. Ministranti, prvopričesnici i krizmanici imali su poseban program pripreme za Božić i Bogojavljenje, kada slavimo dan Djela svetog Djetinjstva. Prve nedjelje došašća uvedeno je osam ministranata u službu poslužitelja oltara. Većina djece iz župe dolazila je na mise zornice. Krizmanici su 5. prosinca 2019. godine pripremili i predvodili euharistijsko klanjanje. Djeca su sudjelovala u kićenju božićnih drvca i jaslica. Prije same mise polnoćke krizmanici su izveli prigodni recital, a na sam Božić najmlađi župljani, prvopričesnici, ministranti i članovi dječjega župnog zbora izveli su

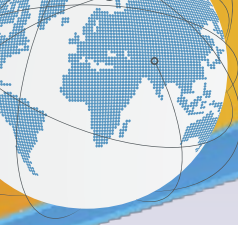
recital *Andeoski glas nam javlja i Božićnu čestitku.*

Kao zahvala za 2019. godinu, svi zajedno sudjelovali su na misi zahvalnici i euharistijskom klanjanju. Bilo je svečano i na svetkovinu Bogojavljenja. Tijekom došašća

djeca koja su dolazila na zornice prikupljala su novac u misijskim kasicama, koje su na Bogojavljenje predali župniku. Na kraju misnog slavlja ministranti, prvopričesnici, krizmanici i sva djeca izmolili su molitvu „povećanja malog misionara“, u kojoj su se obvezali moliti za djecu u misijskim zemljama, pomagati im tijekom godine i sudjelovati u pastoralu župne zajednice.

Na čelu sa svojim župnikom fra Bonom Kovačevićem i fra Stjepanom Lukaševićem, đakonom na praktikumu, Župa Orašje pretječe u misijskim aktivnostima mnogo veće župe. Pokazuje se da i manje župne zajednice mogu biti vrlo aktivne te da djeca rado sudjeluju u pastoralu župne zajednice.

PMD BiH

Misijske aktivnosti u Radunicama

gnu i roditelji ili rodbina. Na svetkovinu Kristova krštenja, 12. siječnja 2020., donijeli su kasice u crkvu, pred Betlehem – kao vlastiti dar.

Salezijanac Milan Ivančević iz KŠC-a „Don Bosco“ Žepče ove je godine slavio svetu misu na Nedjelju Isusova krštenja te na kraju pučke mise blagoslovio djecu. Svojim prilozima i darovima htjeli su bar neko me od djece pomoći. Vjerujemo da Bog blagoslivlja svako dobro djelo. Sigurno će Božji blagoslov pratiti i te njihove darove.

Akcija ŽEV-a u Radunicama 2019.

Valja napomenuti i jednu drugu akciju u župi, vezanu za misije. Tijekom protekle godine članovi župnoga ekonomskog vijeća htjeli su nešto učiniti za gladne i potrebite. Tako se rodila ideja o pomoći u ško-

lovanju djece u Ugandi, gdje djeluje misionar Gabrijel Jukić. Njegov pokojni brat Tadija prije dvadeset godina bio je župnik u našoj župi. Nakon održanih sjednica tijekom godine članovi ŽEV-a ostavljali svoje novčane darove u za to predviđenu kutiju. Nakon posljednje sjednice jedan od vijećnika dao je svoj malo veći dar, pa je sve skupa proslijeđeno pred Božić u Ugandu. Dirljiv je bio odgovor vlč. Jukića, koji je tih dana imao problema s financijama u školi koju vodi njegova župa, tako da je trebao neku djecu otpustiti iz škole zbog nemogućnosti plaćanja školarine. Dar koji smo poslali omogućio mu je da popuni proračun i zadrži čak u školi. On je u tom vidio Božju providnost, jer je upravo potreba bila u iznosu dara koji je dobio. A naša je radost stoga bila još veća!

I. O.

Misijske kasice

Već niz godina u našoj župi djeca se za Božić pripremaju zornicama. Rado ustaju ranije i na taj se način žrtvuju da bi osjetila radost zbog Isusova rođenja. Ujedno žele misliti i na druge. Pred blagdan svetog Nikole u crkvi preuzmu misijske kasice za gladnu djecu u Africi i tako žele učiniti radost djeci u potrebi.

Tako je bilo i ove godine. U došašću i božićnom vremenu prikupljali su novac za gladnu djecu u svojim kasicama. Nekada im u tome pomo-

Pismo don Gabrijela

Što se tiče donacije, čista Božja providnost. Nedavno su mi javili iz srednje škole da neke učenike moraju otpustiti jer nisu platili školarine. Ja sam se informirao o svemu i imao sastanak s roditeljima i rekao im da trebamo oko 1000 eura da tu djecu spasim jer te novce za školovanje nemam i samo im Bog može pomoći. Očita Božja providnost... Hvala vam svima do neba!

INDIJA

— o. Ante Gabrić

„Za ljubav tvoje majke!“

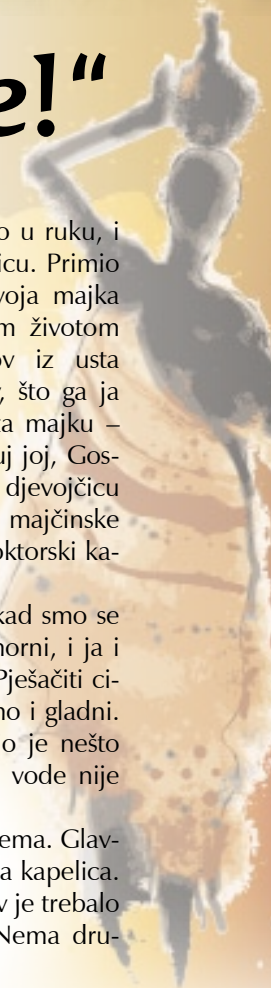
Idem od sela do sela, od srca do srca – u potrazi za dušama. Vrućina je pritisnula, a put je dug. Najprije uz rijeku, onda uz Pethokalski kanal, pa preko rižinih polja po klizavim mostovima od bambusa. A hrana? Bit će štošta navečer. Kad se putuje, više puta jedem tek jednom ili dva puta na dan. Čovjek se i na to priuči. Pomisao na tolike koji trpe i gladuju daje čovjeku snagu. Danas je godišnjica smrti moje majke te mi misli često k njoj lete, pa mi je i lakše – ona me vodila za ruku tim dugim putem. Pomisao na majku – koja sreća!

U z Čunčurski nasip sretoh jednu siromašnu ženu. Iz očiju joj je izbijala groznica. Teškom mukom se uspravila da mi dade *nomoškar* – bengalski pozdrav. Uz nju je kćerkica. Slika bijede. Režu zelenje uz put. To će skuhati za jelo. „Ma, kemon ačo?“ – „Majko kako si?“ upitah je. Njezin bolni pogled bio je odgovor. A onda progovori: „Guru, košto, khub košto!“ – „Oče, teško je, jako teško!“ Pogledavši onda na svoju kćerkicu, reče mi: „Za ljubav tvoje majke...“ Dalje nije mogla. Zaplakala je. Zaplakao sam i ja. Daleko od roda i doma, usred ovih rižišta sunderbanskih krajeva, iz usta jedne majke – spomen ljubavi moje pokojne majke. I to baš na godišnjicu njezine smrti. Ljubav je, uistinu, velika tajna. Udaljenosti za nje ne postoje, svijet je za nju premalen. Imao sam nešto

uza se, pa sam joj utisnuo u ruku, i za nju, i za njezinu kćerkicu. Primio sam stotruko natrag. „Tvoja majka ‘čirodibi houn’ – ‘vječnim životom živjela!’“ Divan blagoslov iz usta jedne poganke, blagoslov, što ga ja dnevice kod svete mise za majku – molim: „Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!“ Blagoslovih malu djevojčicu i okrijepljen spomenom majčinske ljubavi, nastavih put uz Foktorski kanal prema Fulbariju.

Sunce je već zalazilo kad smo se približili selu. Bili smo umorni, i ja i moj vjerni sluga Stjepan. Pješačiti cijeli dan nije šala. A bili smo i gladni. Dobri katehist Bipin donio je nešto ispržene riže, pa uz čašu vode nije bilo loše.

U selu ima dosta problema. Glavni je, dakako, njihova slaba kapelica. Zemljani zid se srušio, krov je trebalo poduprijeti bambusima. Nema dru-

U Narantolu sam prispio podvečer sljedećeg dana. Prvi pohod, prva molitva u toj kući. Lijepo je bilo vidjeti sedmero dječice kako sklopljenih ruku mole. Za mnom ponavljaju molitve. Naučit će oni to polako i napamet. Glavno je da su srca pripravna.

ge, trebat će novu kapelicu zidati. Oni će dati radnu snagu za podizanje novog zida od blata, a ja se imam pobrinuti za krov. Kad kiše prestanu, počet ćemo s poslom. No krov će stajati oko 200 dolara. Velika svota. Stari Prano samo žmirka i veli: „Oče, mi ćemo se moliti, a vi nekoliko pisama pošaljite preko sedam gora i sedam mora, pa će se sigurno dobra srca sjetiti Fulbarija...”

Navečer, nakon zajedničke krunicе, sjedeći na rogožini, nešto smo prigrizli. Za mene su čak pribavili i jedno jaje i malo mlijeka. Opazio je Prano da sam slab i da me groznica počela tresti. Oslanjajući se na njegova sina, polako sam se vratio u kapelicu, gdje ću prenoćiti. Dan je bio dug i težak, no sretan, uistinu sretan.

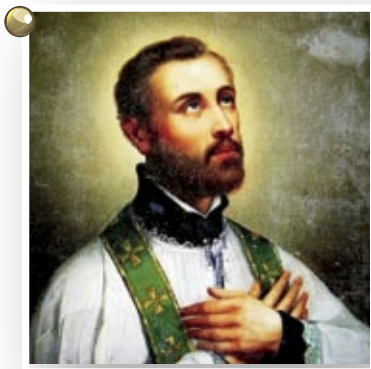
U Narantolu sam prispio podvečer sljedećeg dana. Prvi pohod, prva molitva u toj kući. Lijepo je bilo vidjeti sedmero dječice kako sklopljenih ruku mole. Za mnom ponavljaju molitve. Naučit će oni to polako i napamet. Glavno je da su srca pripravna.

Večera: nešto riže i ispržena povrća i dosta dobre volje. Spavati je valjalo na rogožini. Komaraca na tisuće. Sa strane staja s kravom i kozom, pa

„ugodni“ zadah dolazi na verandu kolibe. Da se oslobode komaraca, zapalili su oni nešto suhe balege. Jesu li komarci uginuli ili pobjegli, to ne znam, no ja sam po noći nekoliko puta pomislio: „E, moj Ante, to ti je zadnja noć...” A da bude još ugodnije, stari je Mondol počeo potezati bengalsku lulu *huku*. A ja nikad u životu nisam pušio, pa je bilo dosta pokore te noći.

Ujutro je bila sveta misa, prva u tom selu. Tu još nema kapelice, a dakako ni oltara. Imali su tek jednu malo slomljenu stolicu. Na njoj ću odslužiti svetu misu, klečeći, jer je koliba jako niska. Dvije svijeće na dvije strane stolice. Ponajprije sam ukratko rastumačio sv. misu, tu „tajnu vjere“. Uistinu je to tajna vjere i tajna ljubavi: vječni Bog silazi u ovaj novi Betlehem.

Godišnjica je smrti moje majke, pa smo za nju prikazali misu. Niro-la, majka ove sedmero dječice, držala je dvoje najmlađih u krilu. Misli su mi otišle tamo daleko, daleko, kad sam i ja u majčinu krilu tako sjedio. A sad sam, evo, Isusov svećenik, a to imam zahvaliti njezinim suzama, pokorama i blagoslovu. Majko, hvala ti! Blagoslovi ti svoga Antu!

Sveti Ivan de Brito (João Heitor de Brito), poznat i kao Arulanandar ili „portugalski Franjo Ksaverski”, rođen je 1. ožujka 1647. u Lisabonu, u uglednoj plemićkoj obitelji. Njegov otac Salvador de Brito Pereira bio je potkralj portugalske kolonije Brazila, a umro je 1651. João je 1662. stupio u isusovački red i studirao na glasovitu sveučilištu u Coimbri. Zaređen je za svećenika i otputovao 1673. kao misionar u Maduru (danas Madurai, južna Indija, država Tamil Nadu). Uzeo je tamilsko ime Arul Anandar. Uhićen je i zatvoren 1684., a 1687. protjeran je iz Indije pa se vratio u Europu. Portugalski kralj Pedro II., njegov zaštitnik, pokušao ga je zadržati u zavičaju, ali otac João de Brito vratio se 1690. u Indiju s 24 nova misionara. Misionarsko djelovanje na području Madure zahtijevalo je hrabrost jer je to područje dotada bilo izvan europskoga kulturnog utjecaja.

Sveti Ivan de Brito portugalski isusovac, misionar i mučenik

Otac João de Brito pomno je proučio indijski kastinski sustav i uvidio da većina obraćenika na kršćanstvo dolazi iz najniže kaste. Zbog toga je učio domorodačke jezike, odijevao se i živio kao hinduistički pokornik, koji se smije približiti svim kastama. Katoličku vjeru naučavao je pojmovima, shvatljivima u indijskoj tradiciji i kulturi. Takav postupak već je prije predlagao i u južnoj Indiji uspješno provodio talijanski misionar, isusovac Roberto de Nobili (1577. – 1656.).

Putovao je pješke, hranio se oskudno, spavao je malo, na golom tlu i pod otvorenim nebom. Bio je izložen mnogim opasnostima, od nevremena, zmijske, divljih životinja, ali i od urođeničkih svećenika, koji su vrebali na toga velikog osvajača duša. Otac João obratio je oko 10 000 ljudi. Brahmani, pripadnici najviše svećeničke kaste, razbjesnili su se zbog toga i odlučili su ga ubiti. Povod za njegovo uhićenje bilo je obraćenje Thadiyathevana, princa Maravara. Misionar mu je naredio da od svojih pet žena jednu zadrži, a ostale četiri otpusti. Jedna od tih otpuštenih žena bila je nećakinja tamošnjeg vladara, Kizhavana Sethupathija, kralja Maravara. Kralj je zbog toga naredio da se spale sve kršćanske crkve i opljačkaju kuće vjernika. Uhitili su oca Joãoa de Brita i ostale vjeroučitelje, odveli ih u grad Ramnad, mučili ih i naredili im da napuste zemlju. Otac João je to odbio, pa ga je kralj osudio 28. siječnja 1693. na smrt. Pogubljen je 4. veljače 1693., u selu Oriyuru (kotar Ramanathapuram, država Tamil Nadu, južna Indija). Prije pogubljenja otac João de Brito kleknuo je i molio. Krvnik je oklijevao, a on mu je tada rekao: „Prijatelju, pomolio sam se Bogu. Što se mene tiče, učinio sam ono što sam trebao. Sada ti učini ono što moraš.” Tad mu je krvnik odrubio glavu. Blaženim ga je proglasio 21. kolovoza 1853. papa Pio IX., a svetim 22. lipnja 1947. papa Pio XII. Zaštitnik je Portugala i Biskupije Sivagangai (država Tamil Nadu). Posvećene su mu mnoge župe, crkve, kapele i učilišta u Portugalu, Indiji, Filipinima i Indoneziji.

Tijekom svojega apostolskog putovanja u Indiju 1986. godine svetog Ivana Pavla II., u homiliji za vrijeme euharistijskog slavlja u čast svetog Ivana de Brita, izjavio je: „Život svetog Ivana de Brita vjerno odražava život našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, jer je to bio život služenja do smrti. On nas danas ponovno poziva da s novom odlučnošću nastavimo biti Crkva koja s ljubavlju služi čovječanstvu. Neizmijerna i nježna ljubav Isusa Krista prema siromašnima i potlačenima, prema grešnicima i patnicima jest trajan izazov za svakog kršćanina. Kristov nepokolebljiv odnos prema istini nam je svima poticajan primjer.”

ZA MISIJE I MISIONARE:

Josip Križanac 20 KM * Župa Sv. Luke Evanđeliste, Sarajevo 100 KM * Vlač. Ivan Ivančević 38 EUR * Klanateljice Krvi Kristove, Kongora 76 KM * N. N. župa Žepče 400 KM * Jela Blagojević i obitelj 50 KM * N. N. 300 KM * Anja Pejčković 40 KM * Hrvatska katolička zajednica, Freiburg 500 EUR * Mons. Luka Kesedžić 50 EUR * Draženko Marjanović 100 KM * Vlač. Mato Janjić 50 KM * Pizzeria „Don Andjelo“ 20 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Kristina Mandić 50 KM * Ivanka Kvesić 50 KM * Župa Presvetog Trojstva 80 kn + 270 kn + 70 kn + 100 kn * Župa Kraljice sv. Krunice 990 kn * Sestre Benediktinke 100 kn * OŠ Braća Radić, Martinska Ves 1.000 kn * Zrinka Martinić 200 kn * Dječji župni zbor Mirjam, Valpovo 600 kn * Zvonko Pleše 100 kn * Luka Savin 300 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Marija Puzjak 110 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Ivan Dabo 100 kn + 100 kn * Danica Andrešić 100 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Obitelj Krešo 1.600 kn * Dubravka Tandarić 50 kn * N. N. 275 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn * Mario Vazgeč 500 kn * Gordana Radošević 50 kn + 50 kn * Josip Udiljak 200 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Slavica Arapović 100 kn * Kristina Mikšić 50 kn * Misijska zajednica župe Najveštenja BDM, V. Gorica 1.800 kn * Ante Matković 50 kn * Hrvoje Cerovac 200 kn * Vinko Klarić 150 kn * Mirjana Belč 500 kn * Danijela Budić Čaljkusić 750 kn * Mira Madunić 200 kn * Vjekoslav Klarić 60 kn * Stjepan Prgommet 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Davor Cindrić 670 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Ivica Petrinović 60 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Nikola Tomkić 250 kn + 250 kn * Dušan-ka Tadić 100 kn + 200 kn * Ružica-Branka Petković 740 kn * Milena Zaninović 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Dragutin Matić 3.000 kn * Branka Maslač 250 kn * Karolina Hrstović 200 kn * Dubravka Trgovac 50 kn + 50 kn * Mijo Ivošević 200 kn * Božidar Škarec 200 kn + 200 kn * N. N. 876 kn * Ivo Marušić 100 kn + 100 kn * Danijel Krizmanić 300 kn + 300 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn + 100 kn * Ivica Bradara 150 kn + 100 kn * Vjekoslav Klarić 50 kn * Župa sv. Antuna Padovanskog, Daruvar 720 kn * Grko-Katolička Župa Krista Kralja Stenjevec 250 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ankica Jurić 50 KM * Ilijana Barbarić 50 KM * Josip Kordić 100 kn + 100 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Željka Vodopija 200 kn + 200 kn * Vera Čargonja 300 kn * N. N. 200 kn * Dušanka Tadić 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Nada Alfrev 100 kn + 100 kn * Zdenka Seyer 100 kn * N. N. 275 kn * OŠ Dr. Vinka Žganca, Vračišinec 200 kn * Dubravka Tandarić 235 kn * Mirjana Rožić 600 kn * Blaško Kivić 200 kn * David Pervan 50 EUR * Josip Rehlicki 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Darko Škuljić 220 kn * Melita Gregorović 200 kn * Štefanija Novak 500 kn * Pero Petanjak 100 kn * Sandra Španić 200 kn + 200 kn * Branko Dragojević 350 kn + 350 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Josip Babić 200 kn * N.

N. 200 kn * Gordana Radošević 50 kn + 50 kn * Veronika Radić 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn + 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Djeca župe Presvetog Trojstva, N. Sarajevo 137 KM * Vlač. Miro Agostini 50 EUR * Župa sv. Leopoda B. Mandića, Dragunja 370 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Brčko 820 KM * Iz župe Radunice: Marko, Toni i Marin Ivandić 357,50 KM; Marija Kajić 18,50 KM; N. N. 1, 96 KM; N. N. 2, 36,40 KM; A. M. 12,50 KM; Jozo i Nikola Marković 24,50 KM; Iva Antolović 53 KM; Ana Kajić 29,30 KM; Veronika Martinović 11,60 KM; Antonija, Nikolina i Ivan Marković 28 KM; N. N. 3, 173,10 KM; N. N. 4, 16 KM; Župa sv. Ane, Radunice 150 KM * Župa Breške 500 KM * Župa Sv. Ilije Pro-roka, Ularice 245 EUR * Vjeroučeni župe Žabljak 256 KM + 6 EUR + 6 kn * Vlač. T. K. 66 KM + 4,38 EUR * Iz župe Živinice: Martina Tadić 118 KM; Robert i Danijela Kulić 88,50 KM; Tomo Lučić 23,40 KM; Ivo Andrić 65,50 KM + 3 EUR + 10 kn; N. N., Živinice 28,90 KM + 1,70 EUR * Župa sv. Antuna Padovanskog, Daruvar 280 kn * Grkokatolička Župa Krista Kralja, Stenjevec 200 kn * Župa Sveta Marija pod Okićem 1.050 kn * Župa Donja Stubica 3.000 kn * Darinka Gatar 65 kn * Božica Prtnemer 50 kn * Marija Nikolić 50 kn * Marija Cerčić 500 kn + 500 kn * Župa sv. Lucije, Pazin 2.280 kn * Župa sv. Jurja, Pazin 4.450 kn * Sanja Nikčević 500 kn + 500 kn * Župa Resnik 6.000 kn + 2.300 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Župa Vir 3750 kn * Varga Vesna 145 kn * Ankica Cicvarić 1.095 kn * Župa sv. Alojzija Gonzage 250 kn * OŠ Zorke Sever 500 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Tomislav Bilić 150 kn * N. N. 275 kn * N. N. 500 kn * Janko Krznarević 2.000 kn * Vlač. Mate Žić 5.000 kn * Stjepan Harča 211 kn + 211 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Stipe Mihalj 30 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Josip Rajčić 40 kn * Nedjeljka Drnić 100 kn * Zorica Hercigonja 70 kn * Maja Čaprić 15 kn * Dubravko Tandarić 155 kn * Marinko Hudolin 200 kn + 200 kn * Vesna Hečimović 200 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Sestre Benediktinke 200 kn * Mirjana Deak 100 kn * Marija Galić 50 kn + 50 kn * Željko Čobanov 50 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Andelka i Zrinka Šimunić 250 EUR * Vlač. Bono Tomić 50 EUR * „Komping“ d.o.o., Vitez 50 KM * Anica Keškić 148,94 kn + 148,98 kn * Franjevački svjetovni red, Šibenik 5.800 kn * Župa sv. Nikole 10.000 kn * Anda Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Josip Župan 50 kn * Nada Vuković 50 kn * Igor Končurat 100 kn * Josip Čović 70 kn * Danica Kristić 100 kn * Anda Svoboda 50 kn * Antonela Grbavac 200 kn * Mirjan Iža 100 kn * Jelena Vurušić 200 kn * Ankica Cicvarić 750 kn * Ivanka Boras 200 kn * Župa Baledekin 40.000 kn + 1.800 EUR * Petar i Adrijana Barbarić 150 EUR * Vesna Puhač 50 kn * Dario Maradin 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Zrinka Dragić 100 kn *

Tereza Milavić 500 kn * Nedeljko Šubara 200 kn * J. Zrno 30 kn * Zrinka Čale 200 kn * Renata Lovrić 50 kn * N. N. 100 EUR * Anica Keškić 148,98 kn * Danica Humek 20 kn + 20 kn * Jela Lučić 200 kn * Irena Holubek 00 kn * Mijo Ivošević 200 kn * Marija Jagunić 200 kn * Mihael Popinjač 100 kn + 100 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Sandro Jakopčević 100 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Slavica Mandić 100 kn * Sandra Pekera 50 kn + 50 kn * Nada Žeravica 300 kn * Živana Polimac 70 kn * Dragan Matijević 660 kn + 60 kn + 60 kn + 120 kn * Pero Petanjak 50 kn * Ivana Šikić 1.100 kn * Ivan Kosić 68 kn * Marija Bobinac 100 kn * Ivica Brlić 100 kn * Jadranka Baučić 170 kn * Bernarda Petrušić 100 kn * Mirko Androšević 30 kn * Ljerka Išgum-Vorgić 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Zdenka Mamuza 100 KM * Janja Rimac 100 KM * Ivka Rimac 100 KM * Općina Ravno 2.000 KM * Općina Čitluk 500 KM * Općina Posušje 500 KM * Općina Neum 2.500 KM * Božo Lovrić 20 KM * Ruža Marić 50 KM * Lidija Petrač 70 kn * Mate Barić 20 kn * Mato Josić 200 kn * Stane Radulović 50 kn * Nikola Horvat 100 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Irena Sanjek 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Dario Časar 150 kn * Mirna Noethig 100 kn * Ivan Viučić 100 kn * Božo Lončar 70 kn * Marija Vuković 100 kn * N. N. 1.000 EUR * Mate Barić 20 kn * Lidija Petrač 70 kn * Blaško Kivić 200 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn + 100 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Tomislav Skroza 200 kn * D. Delić 120 kn * Mirja Cveljo 100 EUR * Dragan Purišić 75 kn * Kata Sabelja 100 kn + 100 kn * Mladen Crneković 100 kn + 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Mara Jurić 70 KM * Marija Kvesić 200 kn * Robert Skejić 150 kn * Albert Škegro 200 kn * Marko Trogrlić 500 kn * Ante Karačić 15 kn * Anita Mikec 100 kn * Mira Grmuša 111,63 kn * Ivo Hrga 50 kn * Snježana Antunović 100 kn * Marija Renić 210 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Ana Pavković 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Majda Uremović 100 kn * A. Rimac 100 kn * Eva Damjanović 100 kn + 100 kn + 100 kn * Veronika d.o.o. 400 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marija Zečić 50 kn * Mario Milošević 485 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Kristina Andabaka 1.000 kn * Filip Kvesić 970 kn * Ivo-Dino Hrga 50 kn + 50 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Ana Škrabo 485 kn * Lucija Miloš 50 kn + 50 kn * Martina Pavelić Kačarić 30 kn * Veronika Škegro 50 kn + 50 kn * Marija Miloš 20 kn * Pamela Banovac 50 kn + 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Župa sv. Ante Padovanskog, Žepče 2.570 KM * Ivo i Manda Prlić 50 EUR * Dubravka Pavišić 50 kn * Ruža Dokinjaš 30 kn * Vanja Jurić 20 EUR * Božidar Matijašević 500 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Apriori d.o.o. 500 kn * Iva Miličević 200 kn * Kristina Jurković 200 kn + 200 kn * Marija Erić 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn +

100 kn * Apriori d.o.o. 500 kn * Anica Josić 200 kn + 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

„Orlando“ d.o.o., Grude 250 KM * Moli-
tvena zajednica „Emanuel“ Grude 360 KM
* Ivan Prskalo 20 KM * Ivanka Doko 25 KM
* Katica Karamatić 120 KM * Zoran Zorica
100 kn * N. N. 100 kn * Srećko Botrić 150
kn * Romano Tripalo 150 kn + 150 kn *
Marija Barić 20 kn + 20 kn * Igor Pivac
1.000 kn + 1.000 kn * Katarina Vajdoher
100 kn * Marija Bartošek 300 kn * Župa sv.
Jurja 10.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 300 kn * Kata Zubak 100
kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Župa Ponikve 10.000 kn * Božo Lovrić
30 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske
nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović
10 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Župa Ponikve 3.000 EUR + 10.000 kn *
Vlč. Boris Salapić 100 KM * Marica Tabak
100 KM * Župa sv. Leopolda Bogdana
Mandića, Dragunja 350 EUR * Ivo i Manda
Prlić 50 EUR * Ivanka Vidović 50 KM *
Vlč. Ilija Orkić 150 KM * Maja Marija Pre-
lec 50 kn * Vikica Šalić 300 kn + 300 kn *
Margita Žagarova 100 kn + 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ana Raos 200 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N. Krušćica, Vitez 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Verona Čurić 50 kn * Ivan Bošnjak 100 kn
+ 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Matija Knežević 100 EUR + 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Župa Sv. Ane, Radunice 150 KM

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Milijana Glavinić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 275 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N. N. 275 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMON- SKIM OTOCIMA:

Luca Anić 100 KM * N. N. 275 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Matija Knežević 100 kn + 5 EUR + 100
EUR * Ivanka Cergolj 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Miro i Dragica Bevanda 20 KM * Župa
Presvetog Srca Isusova, Brčko 550 KM *
Župa Radunice 95 KM * Župa Čajdraš 260
KM * Župa Brijesće 40 KM * Župa Gračac
149 KM * Župa Brestovsko 900 KM * Župa

Driječna 550 KM * Župa Foča 100 KM *
Župa Kopanice 214 KM * N. N. svećenik,
Sarajevo 2.000 kn * Sandro Jakopčević
100 kn * Anka Dužnović 50 kn * Zrinka
Martinić 200 kn * Petar Štambuk 50 kn *
Grkokatolička Župa Krista Kralja, Stenjevec
200 kn * Pero Petanjek 40 kn + 50 kn *
Marija Galovac 20 kn * Tomislav Zelemba-
ba 30 kn * Marica Bastić 100 kn * Marija
Turčinov 100 kn * A. Harča 20 kn * Dinka
Ilić-Roller 50 kn * Katica Hovanjec 50 kn
* Vedran Višnjić 100 kn * Angela Faletar
100 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn *
Željko Horvat 330 kn * vlč. Jerko Vuleta
400 kn * Župa Baledekin 1.800 kn * Župa
Zablaće 1107 kn * Župa Mandalina 403 kn
* Župa Gospe Karmelske 600 kn * Rudolf
Fuček 100 kn * Ružica Perković 100 kn *
Milka Tomašković 100 kn * Tatjana Plaksij
100 kn * Milica Kevešić 100 kn * Mladen
Zelić 100 kn * Zdravka Bradarić 50 kn *
Josip Belavić 200 kn * Darko Oprauš 100
kn * Luca Radman 20 kn * Dinka Mata-
sović 90 kn * Draga Blagus 50 kn * Sanja
Rupčić 100 kn * Ivica Zlomislil 30 kn +
30 kn * Natko Blagojević 100 kn + 100 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Hrvatska katolička misija Aachen 1.000 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Župa Žabljak * Varaždinska biskupija * Se-
stre Srca Isusova, Rijeka

MISIJSKA KRIŽALJKA – OŽUJAK 2020.

Radosna vijest	Oskudno	Muško ime	Abrahamova žena	Tona	Srebro	Alat	Uzrast	Inicijali hrv. slikara	J	Grčko slovo	Oporo	Tko pati od autizma	
Početak korizme													2. nedjelja korizme
Žen. ime				Veće naselje Suzvučje					Tijelo Žen. ime				
Stanje vode					PS Zamjenica			Prica selica Savjeti					
Zamjenica						Tvoja (lat.) Kisik				Nije umjetničko Kralj. grad			
		Zamjenica					Inati Uzvik bola						
		Radij				Ivan (str.) 55 rimski					TS Nikal		
		Oznaka za Njemačku			Bibl. ime Celzij				U (lat.) Tritij			Top u šahu Ugljik	
			6. nedjelja korizme										

Rješenja iz prošlog broja: SVIJEĆNICA, STEPINAC.

